

פנינים
הרב אברהם מרדכי וינשטוק
פורסם ב"המבשר תורני"

כשגגה שיוצאת מלפני השליט (סח, א)

כוחו של דיבור היוצא מפי הצדיק

בעולם החסידי נפוצה המימרא על הפסוק (במדבר ל, ג) 'לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה'.
שהשומר על פיו ועל דיבוריו שלא לעשותם חולין, זוכה שככל היוצא מפיו ייעשה ודבריו מתקיימים. וכך כתב הגה"ק הבני יששכר ("אגרא דכלה" קנ, ב) 'שזה אי אפשר שדיבורו של צדיק לא יתקיים, ואפילו דבר היוצא ממנו כשגגה שיוצאת מלפני השליט גם כן מוכרח שיתקיים, כי שכינה מדברת מתוך גרונו של הצדיק דברים אמיתיים, מחמת ששמר עצמו מדברים בטלים ואסורים'.

ובהסברו של ענין זה כתב הגאון רבי אלחנן וסרמן (קובץ שיעורים כתובות אות רח) שבהרבה מקומות מצינו שברכותיהם וקללותיהם של צדיקים מתקיימות. והטעם שכן – פשוט, שכן "רצון יראיו יעשה". אך בגמרא לפנינו רואים אף יותר, **והוא שדיבור היוצא מפה קדוש פועל בטבע אפילו בלא שום כוונה.** וכלשון הכתוב (ישעיה נא, טז), "ואשים דברי בפיך לנטוע שמים וליסד ארץ". **והיינו שכח הדיבור של האדם הוא כה גדול עד שאכן כל היוצא מפיו יכול להתקיים אף אם אמר דבר מה בלא כוונה,** כפי שהגרזן חוצב בלא כוונה. אלא שאם טימא שפתיו בדיבורים אסורים, הוחלש כוחו, כסכין שעלה עליו חלודה רבה שאינו יכול לחתוך עד שיסירו ממנו את אותה חלודה. ואשרי הזוכה לשמור פיו ולשונו.